

סמל עזאני גולן
5097497

בן זבדה וששון
נולד ב- 30.1.1974

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- 23.3.1994

בעת מילוי תפקידו.

עזאני גולן פול

בן דבורה וששון. נולד ביום ז' בשבט תשל"ד (30.1.1974) בניו יורק שבארצות הברית. גולן למד בארצות הברית את לימודיו היסודיים והתיכוניים ובשנת 1990, במלאת לו שש עשרה שנה, עלה בגפו לישראל והתגורר בביתם של סבו וסבתו במושב קדימה. גולן המשיך את לימודיו ב"פרויקט האמריקאי" של בית-הספר החקלאי בפרדס חנה, שמטרתו להעניק לילדים יהודיים מרחבי העולם חוויה ישראלית שתקנה להם זיקה ואהבה לישראל וליהדות. "גולן היה סמל ומופת להצלחת הפרויקט בעיצוב אישיותם של הנערים בפנימייה", סיפר חברו, "נער כל כך צעיר, בן להורים המתגוררים בארצות הברית, בילה שנתיים בפרויקט והספיק להתחבר ולהתחבב על כולם באישיותו הלבבית, בפתיותו ובחוש ההומור המיוחד שלו. הוא היכה שורשים חזקים ופיתח אהבה עמוקה לישראל... גולן היווה סמל גם לאלו שלא למדו אותו וראו בו את התכונה הנעלה של חבר, שתמיד ניתן לסמוך עליו בעת צרה". גולן היה בחור שמח ועליו, שאהב מוסיקה וריקודים, הרבה לעסוק בפעילויות ספורטיביות, שיחק כדורסל והיטיב לשחות.

מתוך אהבתו העזה לישראל גמלה בלבו ההחלטה להישאר בארץ ולהתנדב לשירות בצה"ל כלוחם בחטיבת גולני. בשלהי נובמבר 1992 גויס גולן לצה"ל ולאחר השתלמות קצרה בשפה העברית הוצב לחטיבת גולני. בתום הטירונות המשיך את הכשרתו הקרבית באימון מתקדם, ובסיומו נשלח לקורס לוחמי נגמ"ש "אכזרית". גולן קיבל דרגת רב"ט ויצא עם יחידתו להמשך אימונים ופעילויות מבצעיות. הוא שירת בלבנון, בשומרון ובעזה.

על אף שהיה חייל בודד מילא את תפקידו על הצד הטוב ביותר. מפקדיו העריכוהו כחייל אחראי ואמין. חבריו תיארו אותו בספר הפלוגה כ"אוהב חיים, שגם ברגעים הקשים ממשיך לחייך ולשיר, ומסמל יותר מכל את אהבת המולדת, ההקרבה והמסירות ואת הרצון לשרת בגולני כלוחם ולהיות שותף לעשייה הצבאית בלבנון, בשטחים ובאימונים".

ביום י' בניסן תשנ"ד (22.3.1994) מצא גולן את מותו בתאונת דרכים במחלף ינאי בעמק חפר, בעת שעשה דרכו מיחידתו לביתו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי במושב קדימה. בן עשרים היה בנופלו. הותיר אחריו הורים, אח – מייקל ואחות – ניקול.

במכתב הניחומים למשפחה, כתב מפקד היחידה: "גולן היה חייל מצוין. אהוב על מפקדיו, חבריו ורעיו... הוא הוצב כלוחם במחלקת הסיוור, שהיא מהטובות ביחידתי וזאת עקב היותו לוחם בולט ואחראי... האנרגיה, החיוך השובב, המאג, הפיזור, הריקוד, המשפטים המעורבים באנגלית ובעברית – אלו הדברים שלא נמחה לעולם מזכרונו".

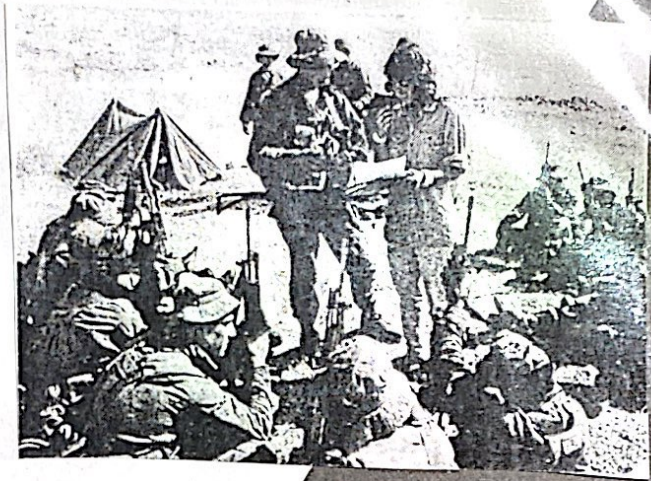
בני משפחתו הנציחו את זכרו בתרומת ספר תורה לבית הכנסת "שבזי" במושב קדימה.

גדוד "הבוקעים הראשון" (51)

גדוד ה'בוקעים הראשון'

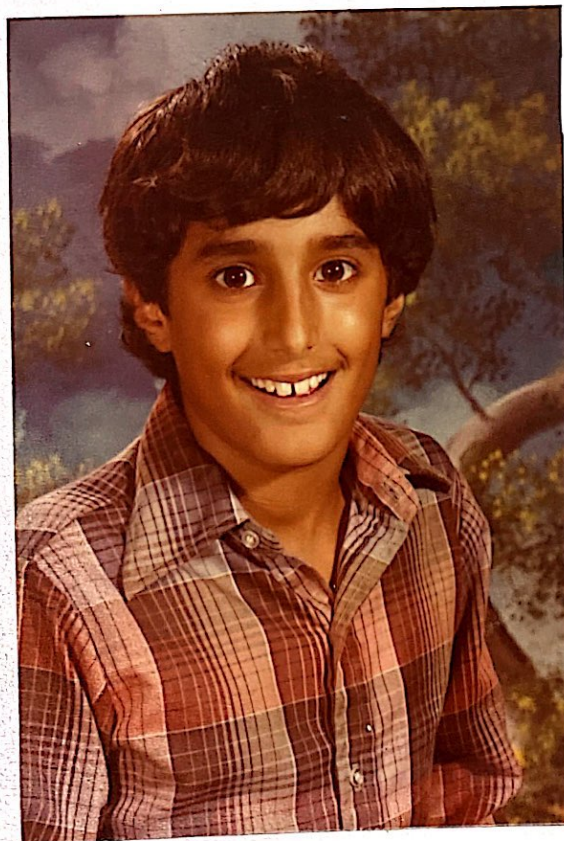
בטירונות

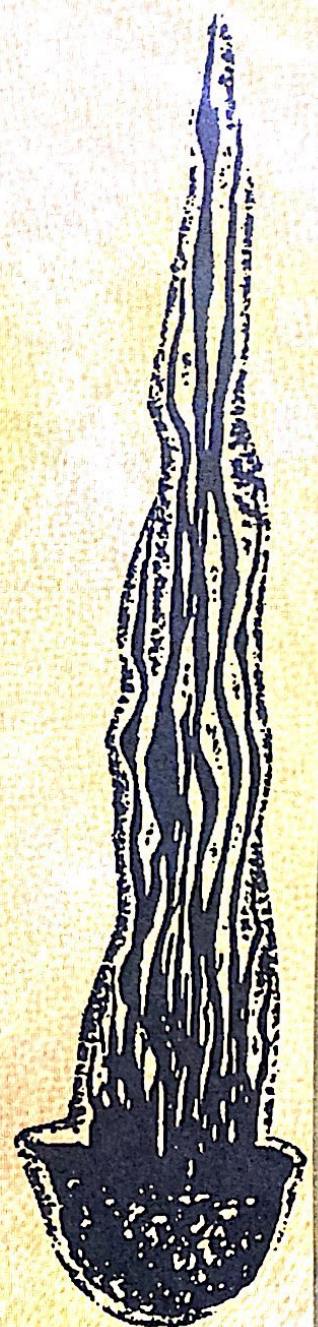
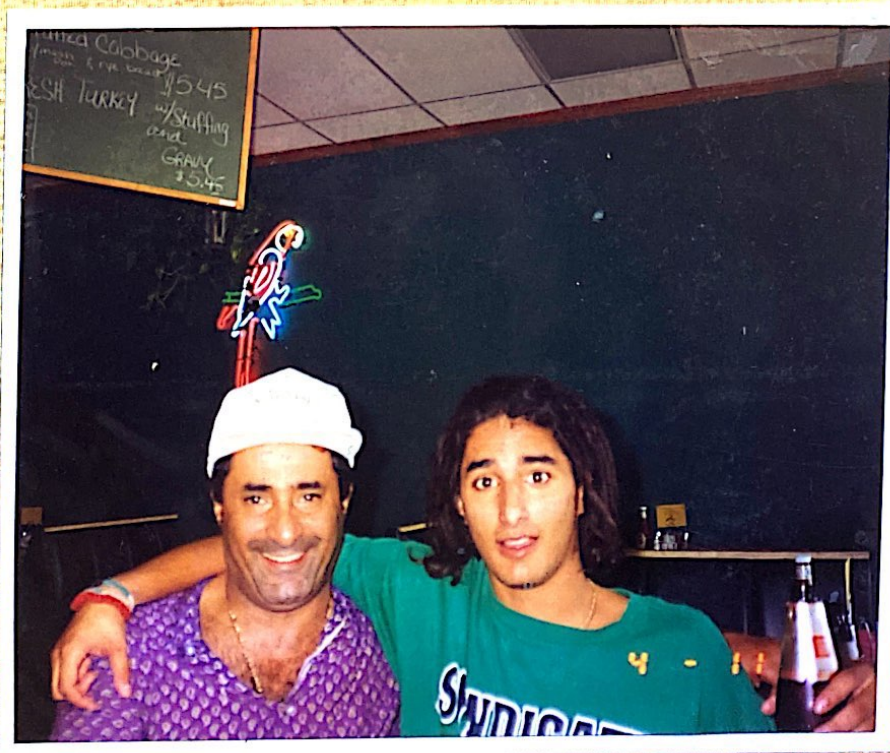
במסדרים ובטקסים

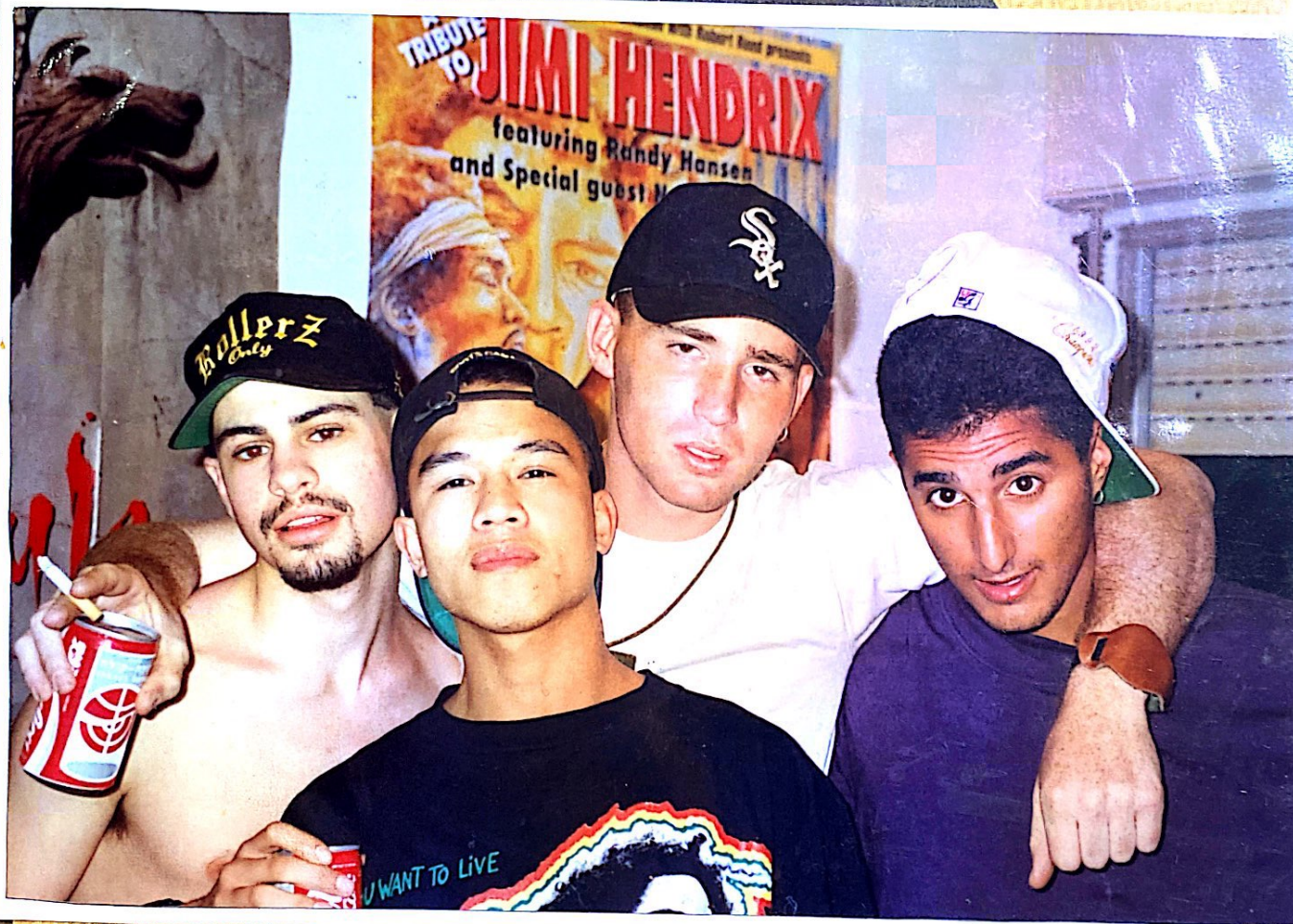
ילדותו של גולן

גולן עם חבריו

מתקופת שרותו הצבאי

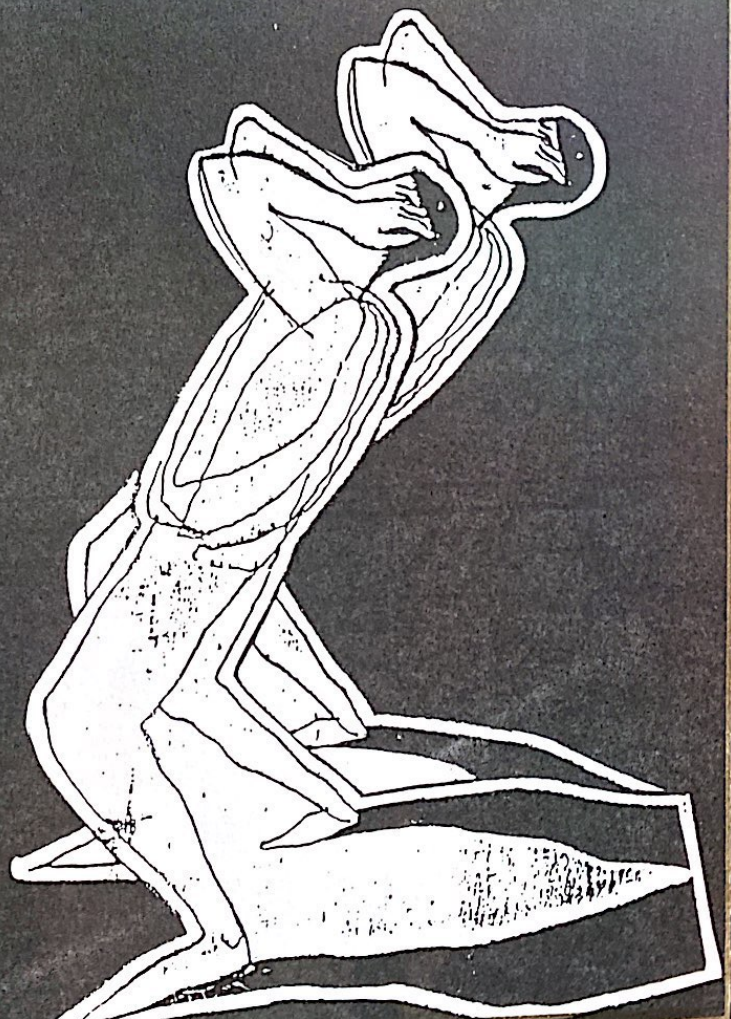

ב"ד"א"י. הנפול-הח"ל-גולן-עדאע"ל
 כתוב - בעסן לא נספיד
 הנפול הח"ל גולן אור הלפיד
 לא אומר - איך נפלו גבורים
 אלא - למה נופלים הגבורים
 החיבים בקרבנות התמיד
 שבכל יום הלוויה - נעמיד
 בלב כואב וזאב נספיד
 ומי יודע הסוד שיקום ויגיד
 מקורות הדמעות אוק לורה
 לו - ואינן לו לורה
 יבשה המקורות הנגלורת
 על הנשמות הגדולות העלות
 לא עוד פגם לח לורה
 כל יום נפשות נקט לורה
 למה נהם המשפחות השכולות
 ומי ירחם על שארית התמוכות
 לבורא עולם והק לו הפתח
 שבכל יום קדושות נופלים
 מעברת הגוהרים המנוצחים
 ונמאטיב הנעורים והבחורים
 יטל האל על נשמת
 בגוה הנשמות תהא מעלתן
 לעולם תהא בעבור רחוק
 בעפר האכץ הקדושה נחלתו
 יום ה' - ג' בעסן - בתשרי
 (24-3-94) לששון
 ליונה, לציון, לחומים

לוויתו של סמל עזאני גולן ז"ל

fax #972-6377-228

March 24, 1994

Dear Rena, Reuben, Rhiza, Nissan, Dave and Chana:

When Scott phoned me today with the devastating news about Golan - well, I still haven't found the words to express my sadness. After talking for a while, reminiscing, crying and laughing and wishing we were within arms length, the reality of the tragedy began to sink in.

A very large part of the most meaningful experience of our lives no longer exists. Golan's presence will forever be a part of some of my fondest memories.

His innocent eyes and charming gestures, his nonchallant, "way cool" attitude and sensitive love for his friends, are all a part of our memory of Golan. I can't imagine the pain and emptiness you are all experiencing having been such large, important people in his life - and he in yours.

Gilad, Ashley and myself are going to hold our own private ceremony for him in Toronto on Sunday evening. Until then and forever after, we will have the memories of him in our hearts and minds.

I never imagined our yearbook would express the essence of any one of us until I found myself scanning every page to mourn Golan's loss. His personal page had me both laughing and crying.

Scott and I were talking about how important it is to keep the memories by keeping up our connections. Every person involved in our year has played a part in molding who and what we have become, having finished Pardes Chana and having shared all of our experiences.

I want you all to know that I love you from the bottom of my heart and only wish I could be near you all now.

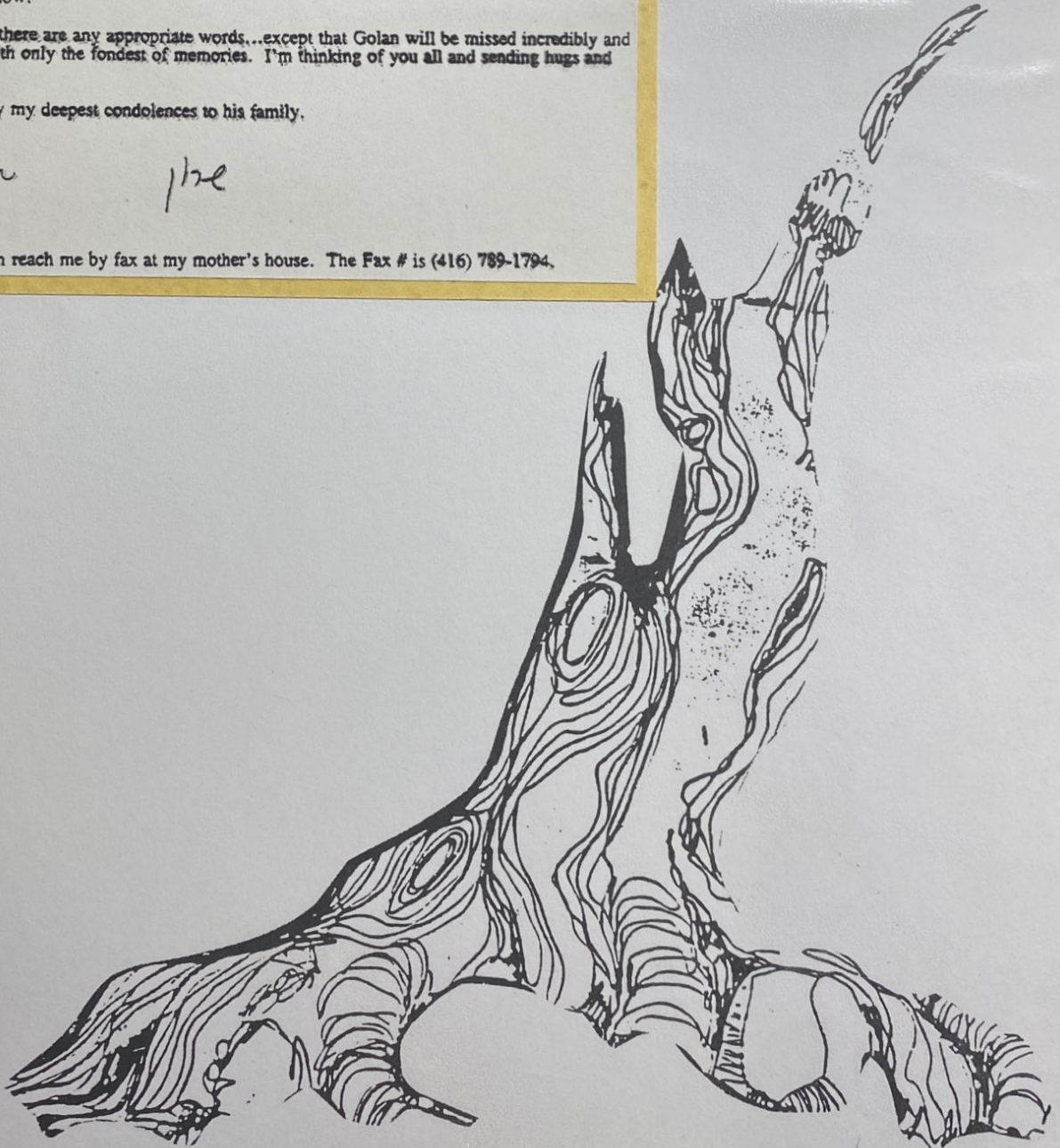
I don't think there are any appropriate words...except that Golan will be missed incredibly and thought of with only the fondest of memories. I'm thinking of you all and sending hugs and love.

Please convey my deepest condolences to his family.

Sharyn
SHARYN

1/2e

P.S. You can reach me by fax at my mother's house. The Fax # is (416) 789-1794.

לאולן

כמה נמדדת הצלחתנו של הפרויקט האמריקאי, פפרדס חנה?
מטרה ברורה: לאפשר ליזמים יהודים מארה"ב והצולמס כללן חוויה
ישראלית אשר נקנה להם מצט מאהבת-ישראל, זיקה ליבדות וירצ
הסטוריה של הציונות והצט היהודי, אך יותר מכל נמדדת הצלחתנו
של ביה הספר ביצירה אישיותם של הנצרים הלאומדים בפנימיה לו.
אולן ז"ל היה סמל ומופת להצלחה לו נצר כל-כך צציר לבורים
המתאוררים בארה"ב, בינה שנתיים פפרויקט והספיק להתחבר
ולתחבק על כולמ, באישיותו הלבבית, פתיחותו, וחוש הבואור
המיוחד שלו. היכה שורשים חזקים ופיתח אהבה צמוקה לישראל.
פעקבות אהבתו החליט להישאר ולהתנדב לשרות הצבאי בצה"ל ולא
על מנת להצביר זמן אלא כלוחם בחטיבת אולני.
(ואכן) כמה אופני לאולן אשר עט פשרותו הצבאי שחר על קשר עם
הפנימיה ובפיקוריו התחבק על כל מי שבא עמו במצ.
אולן היה מצין סמל עט לאלה שלא למדו איתו וראו בו את התכונה
הנצלה של חר שתימיד ניתן לסמוך עליו בעת צרה!
קשה לנו להאמין שנציר עלינו להפחד מאולן בשלה מוקדם כל כך
של חייו הצעירים.
קשה היא הנצירה! אני אישית כאחד היזמים שזכו להכירו מקרוב
ולזהיות עמו פזמן פיקוריו וירצ ער כמה אתעצצ אליו ומה רבה
הפערותו עליו ועל דרכי פחיים עם תום לימודיו!
לצולמס, לצולמס לא נשכח את אולן ותמיד נלכור את אחד מטופי
פניה של התוכנית האמריקאית שהלך לצולמס פטרט עם ובדרך כה
אכזרית פצודו נמצא פראשית דרכו להשמת שאיפותיו כחיוץ וכאדם
פמדי צבא הננה לישראל!

יהי זכרו ברק.

24.3.94

הספד המג"ד, סא"ל צפירי, בהלוויתו של גולן

חבריך כתבו בספר הפלוגה, זה לא מכבר ש"גולן הוא בחור שאוהב את החיים, וגם ברגעים הקשים הוא ממשיך לחייך, לשיר..."
אתה שסמלת יותר מכל את אהבת המולדת, את ההקרבה והזוהר את הרצון לשרת בגולני כלוחם ולהיות שותף לעשייה הצבאית בלבנון בשטחים ובאימונים - אתה אינך עוד.

אנו מביטים על קברך והלב מסרב להאמין. ומאמצים אנו לליבנו חזק את משפחתך וחבריך שהנה בן רגע הצטרפו למשפחה כה כואבת - משפחת השכול של גולני.
ומבטיחים אנו לזכור ולא לשכוח.

קשה לנו לעכל ולהבין שלאחר מצבים כה קשים ומסוכנים שעברת בלבנון ובשטחים, בלחימה בלתי פוסקת על שמירת המולדת, נפלת דווקא בתאונת דרכים. בדרכך לחופשה, בתאונה שאין לה שום צידוק והסבר.

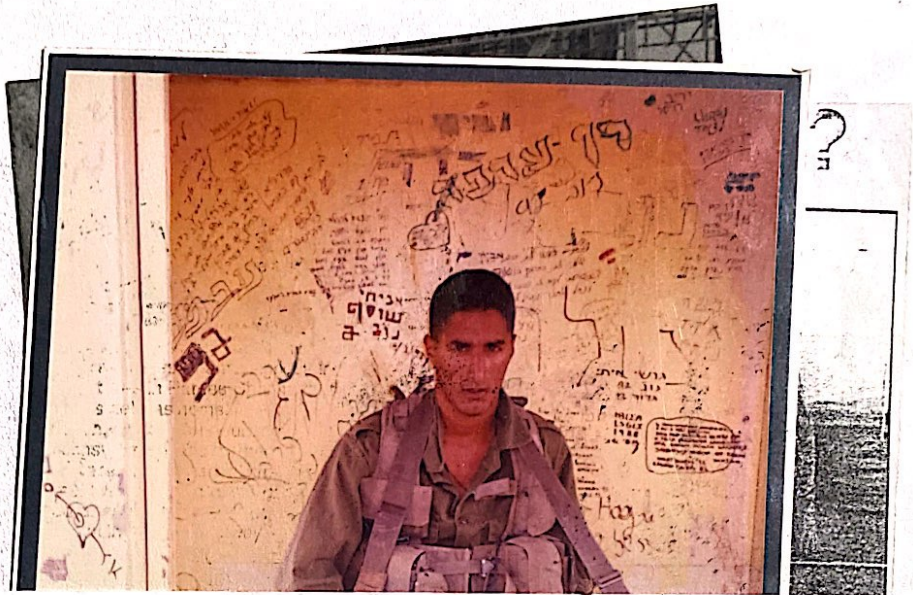
ואנו מסרבים להאמין.

האנרגיה, החיוך השובב, המאג, הפיזור, הריקוד, המשפטים המעורבים באנגלית ובעברית - אלו הדברים שלא נמחה לעולם מזיכרנו.

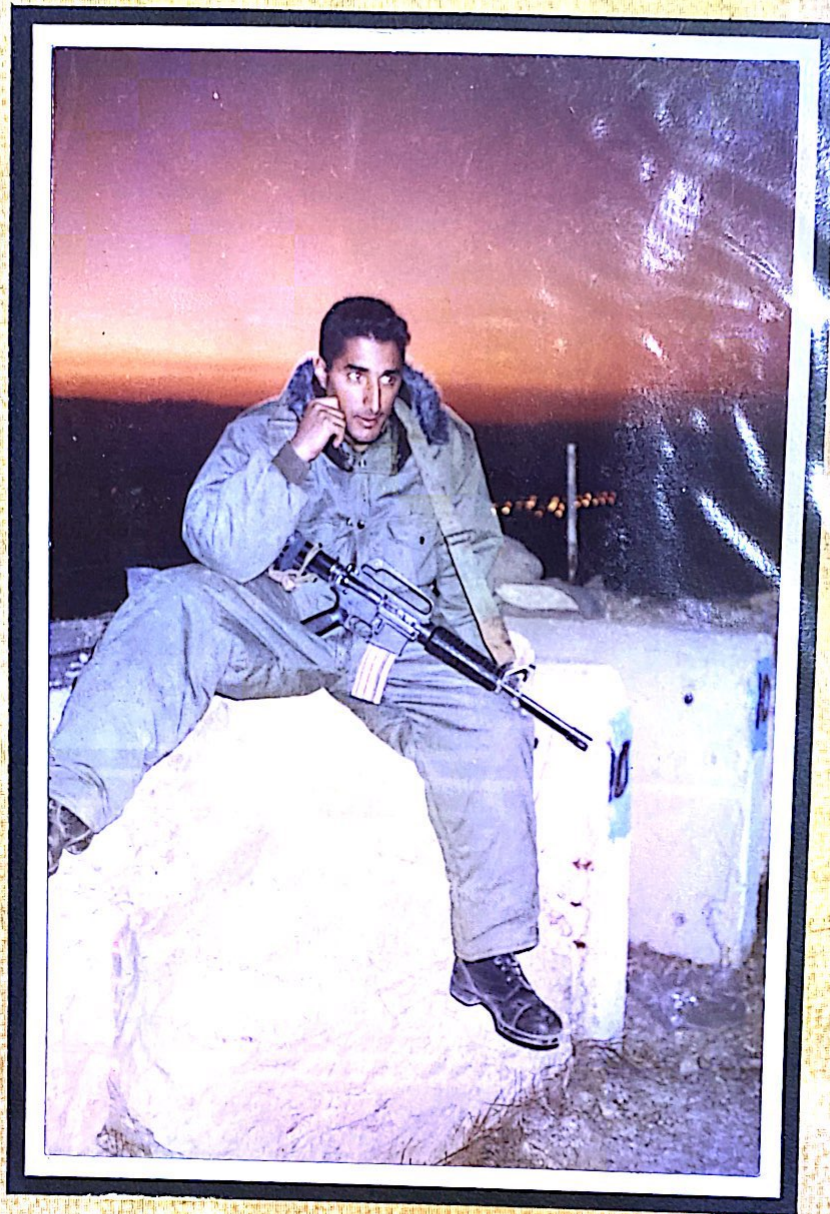
היה שלום אחינו - לוחם מגולני

**תמונות נוספות עם משפחה וחברים
מתקופת הילדות והצבא.**

חיי אדם כטיבות טל
באת מאין הסוף ואל חייקו נושרות
באופן הבקרים צוחקות בשלל און
ועל סיבו של יום - אנוצות.

חיי אדם - כרסיסי גל,
פורצים מתהום רבה ואל חיקה צונחים
ברצחת מפץ לונבים אל מול חופים
ובאדות שלווה - שוים.